

Jerzy Malara (1928 – 2013)

Urodził się 11 maja 1928 roku w Sosnowcu.

Ojciec Józef był uczestnikiem III Powstania Śląskiego, weteranem wojny polsko-bolszewickiej (był ciężko ranny). Matka Stefania, z domu Opara, pochodziła z rodziny górniczej z Czeladzi.

W okresie międzywojennym rodzina mieszkała w Katowicach. Tam Jerzy rozpoczął naukę w szkole powszechnej im. Bartosza Głowackiego, którą to przerwał wybuch II wojny światowej. Rodzina została wysiedlona z Katowic i przeniosła się do Warszawy, gdzie w innej rzeczywistości Jerzy ukończył szkołę powszechną, a w tajnym gimnazjum zaliczył dwie klasy.

Po zajęciu przez Niemców Starego Miasta, w trakcie Powstania Warszawskiego, został wywieziony do obozu pracy w Schlensingen w Turynii, gdzie pracował jako robotnik w zakładach zbrojeniowych.

W kwietniu 1945 roku, po wyzwoleniu przez wojska amerykańskie, został umieszczony w obozie dla obcokrajowców w Eisenach, a potem w Coburgu (Bawaria). Tam uczęszczał do polskiego gimnazjum (im. I. Paderewskiego), i zdał małą maturę.

W 1946 roku wraca do Polski i w Katowicach w 1947 roku kończy liceum egzaminem maturalnym.

W tymże roku podejmuje pracę w Instytucie Naukowo-Badawczym Przemysłu Węglowego w Katowicach (obecnie Główny Instytut Górnictwa) jako laborant w Dziale Wzbogacania i Petrografii Węgla. W krótkim czasie rozpoczyna studia na Wydziale Górniczym AGH, uzyskując w 1952 roku dyplom inżyniera górniczego. Nakazem pracy wraca do GIG-u, gdzie zatrudniono go jako asystenta w Zakładzie Górniczym.

Następnie zostaje przeniesiony do Kopalni „Jowisz” w Wojkowicach Śląskich, w której pełni kolejne funkcje do nadsztygara, będąc równocześnie kierownikiem kopalnianej stacji ratownictwa górniczego.

W 1955 roku zostaje przeniesiony do Dąbrowskiego Zjednoczenia Przemysłu Węglowego na stanowisko inspektora wentylacji. A w 1956 był powołany na stanowisko naczelnego inżyniera w Kopalni „Generał Zawadzki”, a w 1958 roku zostaje dyrektorem tej kopalni. W tym czasie uzupełnia studia na Wydziale Górniczym AGH, uzyskując dyplom magistra inżyniera górnictwa.

W latach 1969 – 1974 pracuje w Wyższym Urzędzie Górniczym na stanowisku Wicyprezesa. Następnie zostaje przeniesiony do Ministerstwa Górnictwa i Energetyki, gdzie powołano go na stanowisko Generalnego Dyrektora. W latach 1978 – 1986 pełni funkcję Wiceministra (Podsekretarza Stanu). W 1986 roku zostaje powołany na Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego, pełniąc tę funkcję do przejścia na emeryturę w czerwcu 1989 roku.

Był członkiem Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczo-Hutniczej.

Dwukrotnie (1975 – 1981 i 1983 – 1991) był Prezesem Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Górnictwa. Został Honorowym Prezesem SITG. Zostaje przewodniczącym Sądu Koleżeńskiego oraz przewodniczącym Komisji Wyróżnień i Odznaczeń.

W latach 1975 – 2005 był redaktorem naczelnym „Przeгляdu Górniczego”. Od 2009 roku wchodził w skład Rady Programowej, a następnie Rady Naukowej „Przeгляdu Górniczego”, pełniąc funkcję sekretarza tych organów.

Przez wiele lat był członkiem Komitetu Organizacyjnego Światowego Kongresu Górniczego, pełnił też funkcję przewodniczącego Polskiego Narodowego Komitetu Organizacyjnego tej międzynarodowej organizacji, został też Honorowym Członkiem Komitetu Organizacyjnego ŚKG.

Współpracuje z organizacjami górniczymi za granicą. Zostaje Honorowym Członkiem Stowarzyszenia Inżynierów Indii. Otrzymał odznaczenia i wyróżnienia zagraniczne – radzieckie, węgierskie, czechosłowackie i jugosłowiańskie.

Posiada liczne odznaczenia krajowe: Krzyż Komandorski (1998), Krzyż Kawalerski i Oficerski Orderu Odrodzenia Polski; Brązowy i Złoty Krzyż Zasługi; Order Sztandaru Pracy I i II klasy; Medal Zasłużonego Górnika PRL; Medal Zasłużonego dla Zdrowia Narodu.

Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Górnictwa uhonorowało Jerzego Malare odznaczeniami: Zasłużony Działacz SITG, Złotą i Srebrną Odznaką Zasłużony dla Stowarzyszenia, Laurem Zasług. Posiadał też Złotą i Srebrną Odznakę Naczelnej Organizacji Technicznej.

Jerzy Malara jest autorem i współautorem wielu artykułów publikowanych na łamach czasopism technicznych oraz referatów prezentowanych na sympozjach krajowych i zagranicznych. W ostatnich latach przeprowadził krytyczną analizę okresu restrukturyzacji górnictwa na tle historii międzywojennej i powojennej przemysłu węglowego. Opublikował w Czasopiśmie Technicznym obszerny artykuł „Restrukturyzacja czy likwidacja polskiego przemysłu węglowego” (nr 140 z 2009 r.). Na ten temat pisał też w czasopiśmie Stowarzyszenia Wychowanków AGH – „Vivat Akademia”. Na łamach „Wspólnych Spraw”, czasopisma SITG, opublikował analizę – „Ocena aktualnej sytuacji i perspektyw krajowego górnictwa węglowego”, a w roku 2013 dwuczęściowy esej „Restrukturyzacja górnictwa węgla kamiennego – mity i fakty”, a także analizę „Wpływ eksportu węgla na wyniki ekonomiczne przemysłu węglowego”.

Jerzy Malara był w latach 2011 – 2012 publicystą „Nowego Kuriera – Polish Canadian Independent Courier” (Toronto – Kanada) zamieszczając w nim swe felietony.

Całe życie kierował się dewizą Stanisława Staszica: „BYĆ NARODOWI UŻYTECZNYM”. Życiowymi autorytetami byli właśnie Stanisław Staszic oraz Bolesław Krupiński. Jego pasją była filatelistyka, wędkowanie i majsterkowanie.

Jerzy Malara zmarł w Katowicach 15 listopada 2013 roku. Jest pochowany na cmentarzu przy ul. Sienkiewicza.